



การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล

Development of learning achievements in Thai literature Rachathirat story Saming Rama volunteered with a search-for-knowledge teaching method (5E) of Mathayom Suksa 1 students at La-ngu Pittayakom School, La-ngu District, Satun Province.

เสาวลักษณ์ สลักสร^{1*} และเจรจา บุญวรรณโณ²

Saowalak Salaksorn^{1*} and Jaraja Boonwanno²

¹ นักศึกษา, หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Graduate student, Department of Thai Language, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

² อาจารย์, สาขาวิชาภาษาไทย, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Lecturer of Thai for Business Communication, Department of Thai Language, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

*Corresponding author, E-mail: saowalak.sal071@hu.ac.th, jaraja@hu.ac.th

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดแบบเรียนสำเร็จรูปวรรณคดีไทย เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับแบบเรียนสำเร็จรูปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล จำนวนนักเรียน 23 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการสอนด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) จำนวน 3 แผน มีคุณภาพในระดับเหมาะสมที่สุด 2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ก่อนและหลังใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ซึ่งเป็นข้อสอบแบบตัวเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5 E) ร่วมกับแบบเรียนสำเร็จรูปวรรณคดีไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วรรณคดีไทย, การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E)

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare the pre-study and post-study achievements with the Thai literature ready-made textbook set. Rachathirat story Saming Rama Asa episode The study was conducted with a search-for-knowledge teaching method (5E) and a ready-made textbook of Mathayom Suksa 1 students at La-ngu Pittayakhom School, La-ngu District, Satun Province. The sample consisted of 23 students in La-ngu Pittayakhom School, La-ngu District, Satun Province. A group sampling method was used for 1 classroom. The instruments used in this research were 1) 3 learning plans with the quest for knowledge (5E) teaching methods, with the most appropriate level of quality; 2) a learning outcome test. Thai literature Rachathirat story Saming Rama Asa episode Before and after using the questionnaire teaching method (5E), which is a four-choice test with 30 questions, the statistics used in the data analysis were mean and standard deviation.

Results of the research 1) The learning achievement of students who learned with the search-for-knowledge teaching method (5 E) in combination with the Thai literature ready-made textbook. to promote the ability to think critically For Mathayomsuksa 1 students after studying higher than before It was statistically significant at the .01 level, which was in line with the set assumptions.

Keywords: Academic Achievement, Thai Literature, Search-Based Learning Management (5E)

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน เน้นการสอนภาษาไทย ในฐานะเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางภาษาไทย เพื่อให้ นักเรียนสามารถแสดงความรู้ได้ด้วยตนเอง มุ่งเสริมการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาความคิด ผู้เรียนต้องมี

ประสบการณ์มากพอที่จะสร้างความคิดได้ลึกซึ้ง ขณะเดียวกันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนรักภาษาไทยในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมของชาติ (กรมวิชาการ, 2551, น. 1) ด้วยเหตุนี้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจึงได้นำแนวคิดดังกล่าวมาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และจัดทำเป็นสาระการเรียนรู้มาตรฐานวิชาภาษาไทย แบ่งเป็น 5 สาระคือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดี และวรรณกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้ ฝึกฝนทักษะครบทุกด้าน จนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างถูกต้อง (กรมวิชาการ, 2551, น. 2)

วรรณคดีเป็นมรดกที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ สามารถสะท้อนภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนสมัยนั้น ๆ ในเนื้อเรื่องก็มักสอดแทรกแนวคิด คติสอนใจ และปรัชญาชีวิตไว้ ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความประทับใจ มีความรู้สึกร่วมไปกับกวี เป็นวรรณกรรมที่ถูกยกย่องว่าเขียนดีมีคุณค่าสามารถทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์สะเทือนใจ มีความคิดเป็นแบบแผน ใช้ภาษาที่ไพเราะ เหมาะแก่การให้ประชาชนได้รับรู้ เพราะสามารถยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น รู้ว่าสิ่งใดควรหรือไม่ควร และทรงคุณค่า ดังนั้นวรรณคดีจึงมีคุณค่าทั้งในด้านประวัติศาสตร์ สังคม อารมณ์ และคติสอนใจ รวมทั้งมีคุณค่าในด้านวรรณศิลป์ด้วย วรรณคดีเป็นเครื่องเชิดชูอารยธรรมของชาติ และยังมีคุณค่าเป็นหลักฐานทางโบราณคดี นอกจากนี้ คำว่า “วรรณคดี” อาจมีความหมายที่ใช้กันทั่วไป ดังนี้คือ หนังสือที่เรียบเรียงออกมาเป็นตัวหนังสือ หรืออีกนัยหนึ่งหมายถึงหนังสือทั่วไปนั่นเอง แต่มีเจาความหมายว่าเป็นหนังสือเก่า ถือเป็นมรดกที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ ส่วนความหมายที่สอง มีความหมายคล้ายคลึงกับคำว่า “กวีนิพนธ์” คือ ถือว่าเป็นหนังสือที่ได้รับการยกย่องแล้วจากกลุ่มคนที่นับว่าเป็นคนชั้นนำในวงการหนังสือ มีนัยสืกลงไปอีกว่ามีคุณค่าสูงส่งเข้าขั้นวรรณศิลป์ คือเป็นแบบอย่างที่ยกย่องเชิดชูกันต่อไป ทำให้คนในชาติสามารถรับรู้เรื่องราวในอดีต การอ่านวรรณคดีจึงเป็นการส่งเสริมให้ ผู้อ่านมีอารมณ์สุนทรีย์ และเข้าใจความจริงของโลกมากยิ่งขึ้น (ชลธิรา กลัดอยู่ อ่างถึงใน สนธิ ตั้งทวี, 2524, น. 1)

จากการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบัน (ภพ เล่าห์ไพบูลย์, 2542, น. 123; พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ 2544, น. 48; กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, น. 37) พบว่า นักเรียนมักเกิดความเบื่อหน่ายเมื่อต้องเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณคดีไทย เพราะนักเรียนเห็นว่าเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก อ่านยาก ไม่รู้ว่าจะอ่าน หรือเรียนแล้วจะนำไปใช้ประโยชน์อะไรในชีวิต ประกอบกับวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูที่เน้นให้นักเรียนได้อ่าน ถอดคำประพันธ์ แล้วทำแบบทดสอบ ตลอดจนครูไม่มีสื่อประกอบการสอนเพื่อสร้างความเข้าใจ สนุกสนาน และกระตุ้นความสนใจของนักเรียน จึงส่งผลให้การเรียนในครั้งนั้น ๆ มีความน่าเบื่อและไม่ประสบผลสำเร็จ ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการให้เรียน ตลอดจนเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษา ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เกิดประสบการณ์ รู้จัก แสวงหาความรู้ด้วยตนเองต่อไป

จากการที่ได้สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล เรื่อง ราชอิริราช ตอนสมิงพระรามอาสา และสอบถามครูผู้สอนรายภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล พบปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ว่านักเรียนมีปัญหาจัดการเรียนรู้แบบสืบทอดหาความรู้ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างแท้จริง เป็นวิธีทำให้นักเรียนเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง หรือสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยที่ครูทำหน้าที่คล้ายผู้ช่วย คอยสนับสนุน ชี้แนะ ช่วยเหลือ ตลอดจนแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน และนักเรียนทำหน้าที่คล้ายผู้จัดวางแผนการเรียน มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้โดยวิธีการเช่นเดียวกับการทำงานของนักวิทยาศาสตร์ (ภพ เล้าหิ์ไพบูลย์, 2542, น. 123; พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ 2544, น. 48; กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, น. 37) นอกจากนี้ (ไพฑูริย์ สุขศรีงาม 2545, น. 123-135) ยังได้กล่าวถึงการสืบทอดหาความรู้ว่ามีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความเชื่อ และความเข้าใจว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่นำไปสู่การแก้ปัญหาเป็นผลให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปประยุกต์ได้ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เน้นวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ปรากฏการณ์ที่กำลังเผชิญหรือประสบอยู่ และพร้อมท้าทาย ความคิด โดยนักเรียนเป็นผู้กำหนดวิธีการหาความรู้ด้วยตนเองมากกว่าการรับรู้ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติในแนวทางต่าง ๆ กันเพื่อแก้ปัญหาหรือความขัดแย้งด้านความคิด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อร่วมแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนด้านวรรณกรรมและวรรณคดีไทย โดยเน้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องราชอิริราช ตอนสมิงพระรามอาสา ด้วยวิธีสอนแบบสืบทอดหาความรู้ (5E) ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้านการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องราชอิริราช ตอนสมิงพระรามอาสา ด้วยวิธีสอนแบบสืบทอดหาความรู้ (5E) ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล

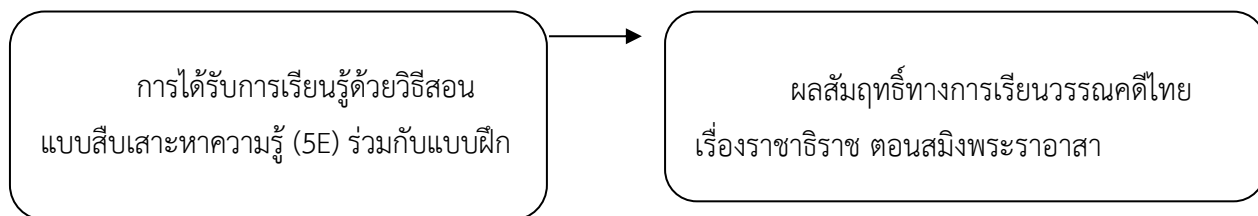
สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบทอดหาความรู้ (5E) ร่วมกับแบบฝึกวรรณคดีไทย เรื่องราชอิริราช ตอนสมิงพระรามอาสา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล มีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม



วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ผู้จัดทำวิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้คือ 1) พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย 2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และ 3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล จำนวนนักเรียน 150 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล จำนวนนักเรียน 23 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นกลุ่มเรียนที่มีผลการเรียนต่ำที่สุด จำนวน 1 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) จำนวน 3 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คาบ 6 ชั่วโมง (ไม่รวมทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน) ดังนี้

แผนการจัดการเรียนที่ 1 การสรุปเนื้อหาวรรณคดี เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา

แผนการจัดการเรียนที่ 2 วิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา

แผนการจัดการเรียนที่ 3 สรุปความรู้และข้อคิดจากวรรณคดี เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา

2. แบบฝึกหัดระหว่างการจัดแผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) จำนวน 3 ชุด รวม 30 คะแนน ดังนี้

แบบฝึกชุดที่ 1 เรียนรู้ที่มา แบบฝึกหัด 2 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน (เต็ม 10 คะแนน)

แบบฝึกชุดที่ 2 คุณค่าวรรณคดี แบบฝึกหัด 2 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน (เต็ม 10 คะแนน)

แบบฝึกชุดที่ 3 ประยุกต์ใช้ในชีวิต แบบฝึกหัด 2 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน (เต็ม 10 คะแนน)

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน (จากทั้งหมด 40 ข้อ) ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อคัดเลือกหรือปรับปรุงข้อสอบ ก่อนนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เพื่อวัดทักษะการเรียนรู้วรรณคดีไทยเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับแบบฝึก เพื่อใช้ทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

วิธีสร้างเครื่องมือการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. กำหนดโครงสร้าง เนื้อหา และประเมินคุณภาพเครื่องมือ ที่จะนำไปใช้สร้างเครื่องมือวิจัย ดังนี้

2.1 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที โดยให้เนื้อหาการเรียนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนละงูพิทยาคม ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา และเนื้อหารายวิชาภาษาไทย มัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสม และผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงตามคำแนะนำ โดยยอมรับแบบฝึกที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 – 1.00 จากนั้นนำเสนอโดยเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก

2.2 สร้างแบบฝึก และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและยอมรับแบบฝึกที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 – 1.00 ส่วนการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการทำแบบฝึกทำแผนการสอน โดยกำหนดระดับคะแนน 80% แปลความหมาย ดังนี้ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หลังการเรียน จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 นักเรียนได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 80 คือ 24 คะแนนขึ้นไปผ่าน และ 2) แบบฝึกหัดทำแผนการสอน แบบฝึกหัดที่ 3 ชุด รวม คะแนนเต็ม 30 คะแนน นักเรียนได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 80 คือ 8 คะแนนขึ้นไปผ่าน โดยกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินผลให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

2.3 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนวรรณคดีไทย เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน (ข้อสอบเป็นชุดเดียวกัน) จากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณา เพื่อประเมินคุณภาพเครื่องมือ หลังจากนั้น

นำข้อสอบมาปรับปรุงแก้ไข โดยพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและยอมรับแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67–1.00 และคัดเลือกข้อสอบให้เหลือ จำนวน 30 ข้อ

2.4 นำเครื่องมือทั้ง 3 ชุด ไปทดลองสอนกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ได้มีการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้สำหรับเปรียบเทียบกับแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

2. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จากนั้นหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้

3. ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับแบบฝึก จำนวน 3 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 6 คาบ 6 ชั่วโมง (โดยนำคะแนนที่ศึกษาพบในแต่ละแผนมารวมกัน จากนั้นหาค่าร้อยละ)

4. กำหนดระยะเวลาในการทดลอง ทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

5. นำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แต่นำมาสลับข้อคำถามทดสอบกับกลุ่ม

6. ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียน แล้วนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐาน

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ของกลุ่ม ตัวอย่าง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อน และหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับแบบฝึก โดยใช้สถิติทดสอบที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

3. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาประสิทธิภาพแบบฝึก ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน E_1/E_2 หาค่าความแตกต่างของคะแนน ค่าที (t-test) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าร้อยละ

2) สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนน วรณคดี เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ก่อนและหลังทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติทดสอบสมมติฐาน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบหาค่าแตกต่างของคะแนน (ค่าที) (t-test)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามสมมติฐานที่วางไว้และได้ผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับแบบฝึกในสาระ วรณคดีไทย เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรณคดีไทยฯ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล ก่อนและหลังการจัดการ เรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับแบบฝึก

คนที่	คะแนนก่อนเรียน 30 คะแนน	คะแนนหลังเรียน 30 คะแนน	ผลต่างหลังเรียนและก่อน เรียน
รวม	247	555	290
เฉลี่ย	10.73	24.13	12.60

จากตารางที่ 2 แสดงว่า คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.73 และคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.13 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน จะเห็นได้ว่าคะแนน หลังเรียนจากการเรียนรู้การสอนวรณคดีไทย เปรียบเทียบกับก่อนเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับแบบเรียนสำเร็จรูป ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pretest) และหลังเรียน (posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับแบบฝึก

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	23	10.73	3.40	1.72	.000
หลังเรียน	23	24.13	1.90		

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Mean = 24.13, S.D. = 1.90) สูงกว่าก่อนเรียน (Mean = 10.73, S.D. = 3.40) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปและอภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ละงูพิทยาคม อำเภอละงู จังหวัดสตูล พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.73 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.40 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.13 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.90 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากแบบเรียนสำเร็จรูปวรรณคดีไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีหลักการ และแนวทางต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดแบบทดสอบที่ชัดเจน แฉ่นอน และใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย มีเนื้อหาจากง่ายไปยาก ทำให้นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังจากเรียนแบบเรียนสำเร็จรูปแล้ว เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้ถูกต้องและชัดเจนมากขึ้น และแบบฝึกมีหลายรูปแบบเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อับดุลเลาะห์ อุมาร์ (2560, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) เรื่องสมมูลเคมี ที่มีต่อแบบจำลองทางความคิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเดชะปัตตานยานุกูล จังหวัดปัตตานี แล้วพบว่า แบบจำลองทางความคิดเรื่องสมมูลเคมีครั้งที่ 1 ถึง 5 ของนักเรียนดีขึ้นตามลำดับ และพบว่า คะแนนเฉลี่ยแบบจำลองทางความคิดในแต่ละครั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01



บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

ภพ เล่าห์ไพบูลย์ (2542, น.295) “แนวทางการสอนวิทยาศาสตร์”. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.

อับดุลเลาะ อุมาร์ (2560 : บทคัดย่อ) ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) เรื่องสมดุลเคมี ที่มีต่อแบบจำลองทางความคิด ละความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเดชะปัตตณยานุกูล จังหวัดปัตตานี. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี).